

“ Това убо можешъ на себе си да каже-
“ шъ, въ твое-то злосчастіе безъ правда стра-
“ дая. Какво убо уплаковашъ? Виргинійно-то
“ ли злосчастіе? нейна-та ли цѣль? или нынѣ-
“ шно-то нейно состояніе; Она пострада що-то
“ е опредѣлено на благородство-то, на красо-
“ та-та, и на самы-те твѣ царства. Человѣче-
“ скій-атъ животъ, сосъ вси-те неговы намѣ-
“ ренія, исправяся като една малка башня, на
“ кой-то смърть-та е верхъ-атъ. Какво-то си е
“ родила, така не отбѣжно требаше и да умрѣ.
“ О колко е достооблажаема защото она ся из-
“ бави преди ваши-те майки, преди тебе, си-
“ рѣчь защото она неумрѣ многожды преди
“ смърть-та си;

“ Смърть-та сыне мой, е едно благо за
“ вси-те человекы; она е ноцъ на безспокой-
“ ния тойзи день, кой-то мы называваме живо-
“ ть. Въ смертный-атъ сонъ вѣчно спокойство-
“ вать болести, печали, болки, страхове, съ е-
“ дна рѣчь все що-то непрестанно обезспокой-
“ ствува злосчастны-те живуцы. Пригледай
“ вси-те человекы, кон-то видися да ся най-
“ благополучны, и ще намѣришь какъ много-
“ цѣнно ся купиши ложливо-то нихно благопо-